

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **A. S.**, zast. Mgr. Romanem Seidlerem, advokátem se sídlem v Plzni, Na Jíkalce 13, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, o udělení azylu, o kasační stížnosti žalobce – stěžovatele proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 8. 2004, č. j. 9 Az 20/2004 – 27,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 30. 8. 2004, č. j. 9 Az 20/2004 – 27 Městský soud v Praze zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2004, č. j. OAM-5005/VL-11-C09-R02-2001, kterým žalobci nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zák. č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zák. č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů a dále bylo rozhodnuto tak, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zák. o azylu.

Rozsudek doručil Městský soud v Praze oběma účastníkům, žalovanému dne 6. 10. 2004, žalobci dne 18. 10. 2004 (uložením).

Dne 26. 1. 2005 podal žalobce – stěžovatel proti rozsudku Městského soudu v Praze kasační stížnost na poště v Plzni 6 v níž jednak tvrdil, že rozsudek Městského soudu v Praze mu byl doručen 21. 1. 2005 a jednak navrhoval zrušení tohoto rozsudku a vrácení věci Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Rozsudek Městského soudu v Praze obsahoval správné poučení o možnosti podání kasační stížnosti proti němu i lhůtě podání i místu podání. Městský soud v Praze rozsudek doručoval stěžovateli na jím uvedenou adresu v žalobě, t. j. P. 5 – Ř., K T. 867. Tuto adresu uvádí stěžovatel i v kasační stížnosti a z obsahu předloženého spisu Městského soudu v Praze sp. zn. 9 Az 20/2004 nevyplývá jiná adresa stěžovatele. Svůj rozsudek Městský soud v Praze doručoval stěžovateli doporučeně do vlastních rukou na adresu P. 5 – Ř., K T. 867, přičemž zásilka mu byla vrácena zpět jako nevyzvednuta s tím, že uložena byla dne 6. 10. (2004).

Podle § 42 odst. 1 s. ř. s. soud doručuje písemnosti soudním doručovatelem, prostřednictvím poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence nebo prostřednictvím veřejné datové sítě. V daném případě Městský soud v Praze doručoval písemnost stěžovateli prostřednictvím držitele poštovní licence. Protože soudní řád správní neobsahuje ustanovení o způsobu doručování, je třeba užít pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení (§ 42 odst. 5 s. ř. s.). Občanský soudní řád upravuje doručování fyzickým osobám v § 46. Podle jeho odstavce první fyzické osobě lze doručit písemnost v bytě, v místě podnikání, na pracovišti nebo kdekoli bude zastížena. Podle jeho odstavce čtvrtého nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou, zastížena, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Podle jeho odstavce pátého není-li zjištěn opak, má se zato, že se adresát v místě doručení zdržoval. Podle ust. § 50e odst. 1 o. s. ř. doručenko musí obsahovat označení soudu, který písemnost odevzdal k doručení, označení doručujícího orgánu, označení doručované písemnosti, den doručení písemnosti nebo den uložení písemnosti u soudu (pošty) anebo den, v němž bylo doručení písemnosti odepřeno, jméno doručovatele, podpis doručovatele. Tyto náležitosti doručenko založená na č. 1. 32 předloženého spisu Městského soudu v Praze obsahuje. Jestliže rozsudek Městského soudu v Praze byl doručován stěžovateli a uložen dne 6. 10. 2004, protože stěžovatel na uvedené adrese nebyl zastížena, pak ve smyslu ust. § 46 odst. 4 o. s. ř. se považuje poslední den poslední desetidenní lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. K uložení došlo dne 6. 10. 2004, což byla středa a poslední den desetidenní lhůty od uložení připadl na sobotu 16. 10. 2004, takže k doručení uložení došlo 18. 10. 2004, t. j. v pondělí, nejbližší následující pracovní den. Městský soud v Praze také vycházel z této skutečnosti, že k doručení jeho rozsudku stěžovateli došlo 18. 10. 2004 a tímto dnem vyznačil nabytí právní moci svého rozsudku. V pondělí 18. 10. 2004 došlo ke skutečnosti – doručení rozsudku Městského soudu v Praze stěžovateli a tento den je určující pro počátek běhu lhůty k podání kasační stížnosti proti němu (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Podle ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta k podání kasační stížnosti počala běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek, tzn. 19. 10. 2004 a skončila uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil její počátek, tzn. v pondělí 1. 11. 2004 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Protože stěžovatel podal kasační stížnost až dne 26. 1. 2005, učinil tak po uplynutí zákonem stanovené lhůty. Nejvyšší správní soud jeho kasační stížnost usnesením podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití ust. § 120 s. ř. s. jako opožděně podanou odmítl.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta (§ 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. května 2005

JUDr. Ludmila Valentová

předsedkyně senátu